

ร่าง
แผนการปฏิรูป
ของ
คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ด้านการสื่อสารมวลชน

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

(สำเนา)

ที่ (สปท) ๕๑๘๕ / ๒๕๕๘

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง แผนการปฏิรูปของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน

กราบเรียน ประธานสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนการปฏิรูปของคณะกรรมการฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ ๙ วันอังคารที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน นั้น ซึ่งกรรมการประกอบด้วย

๑. พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	ประธานกรรมการ
๒. พลตำรวจตรี พิสิษฐ์ เปาอินทร์	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางประภา เทตระกุล ศรีนวลนัด	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. พลเอก ภิภู ภู่อภัย	ที่ปรึกษากรรมการ
๕. ร้อยเอก ประยุทธ์ เสาวคนธ์	ที่ปรึกษากรรมการ
๖. พลเรือเอก ยุทธนา เกิดด้วยบุญ	กรรมการ
๗. นายเพิ่มพงษ์ เชาวลิต	กรรมการ
๘. นายอภิชาติ จงสกุล	โฆษกกรรมการ
๙. นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	โฆษกกรรมการ
๑๐. นางเมธินี เทพมณี	เลขานุการกรรมการ
๑๑. นางสาวรอยทิพย์ ไตรสุทธิ	ผู้ช่วยเลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาและจัดทำแผนการปฏิรูปของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร

(คณิต สุวรรณเนตร)

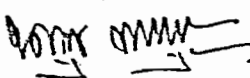
ประธานกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน

สำนักกรรมการ ๑

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ - ๒๖๖๕ - ๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ - ๒๖๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางนงนุช เศรษฐบุตร์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

รับยื่น ต้นทอง/ร่าง
เชมภัตสรณ์ นาคเกิด/พิมพ์
พิศณุ พลพิชัย/ตรวจ

สารบัญ

แผนการปฏิรูปของคณะกรรมการข้าราชการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ

ด้านการสื่อสารมวลชน

๑. แผนการปฏิรูป	๑
๑.๑ ประเด็นปฏิรูป.....	๑
๑.๒ ปัญหา.....	๑
๒. วิธีการปฏิรูป	๓
๒.๑ ด้านสื่อออนไลน์	๓
๒.๒ ด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และด้านโทรคมนาคม.....	๕
๒.๓ ด้านสื่อสิ่งพิมพ์.....	๖
๓. กำหนดเวลาการปฏิรูป.....	๗
๓.๑ ด้านสื่อออนไลน์	๗
๓.๒ ด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และด้านโทรคมนาคม.....	๗
๓.๓ ด้านสื่อสิ่งพิมพ์.....	๘
๔. แหล่งที่มาของงบประมาณ	๘
๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบ.....	๘
๕.๑ ด้านสื่อออนไลน์	๘
๕.๒ ด้านวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และด้านโทรคมนาคม	๘
๕.๓ ด้านสื่อสิ่งพิมพ์.....	๘

สารบัญตาราง

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน (ด้านสื่อออนไลน์)	๑๐
คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน (ด้านวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และ ด้านโทรคมนาคม)	๑๑
คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน (ด้านสื่อสิ่งพิมพ์)	๒๕

แผนการปฏิรูป คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน

๑. แผนการปฏิรูป

๑.๑ ประเด็นปฏิรูป

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน ได้พิจารณาศึกษาข้อเสนอและวาระการปฏิรูปตามแผนของคณะกรรมการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ สภาปฏิรูปแห่งชาติ นโยบายและแนวคิดของนายกรัฐมนตรี/หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ด้านสื่อสารมวลชน โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ ประเด็นการอภิปรายทั่วไปของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เพื่อเสนอวิธีการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน ตามมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ รวมถึงการเสนอความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน โดยคณะกรรมการฯ คำนึงถึงความสำคัญเร่งด่วน และความสัมฤทธิ์ผลของการปฏิรูปในระยะเวลาที่เหลือน้อย และเห็นว่ามีประเด็นที่สมควรปฏิรูป ๓ ด้าน ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑.๑.๑ ด้านสื่อออนไลน์

๑.๑.๒ ด้านสื่อวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และด้านโทรคมนาคม

๑.๑.๓ ด้านสื่อสิ่งพิมพ์

๑.๒ ปัญหา

การสื่อสารมวลชนของประเทศไทย มีปัญหาสะสมมาเป็นระยะเวลานาน ประกอบกับมีประเด็นท้าทายใหม่ ๆ ซึ่งสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

๑.๒.๑ ความเป็นอิสระและเสรีภาพในการทำงานของสื่อมวลชน

เนื่องจากปัญหาโครงสร้างความเป็นเจ้าของสื่อมวลชนในปัจจุบัน ทำให้ขาดหลักประกันเสรีภาพในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ทั้งที่เป็นพนักงานของรัฐ และเอกชน นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายแทรกแซงการทำงานของสื่อมวลชน แหล่งข่าวไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายและหรือโดยศาล ขาดการป้องกันไม่ให้อำนาจรัฐใช้เม็ดเงินซื้อสื่อโฆษณาและแทรกแซงเนื้อหา และคามอิสระของสื่อ ตลอดจนการถูกกดดันจากรัฐ กลุ่มการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์

๑.๒.๒ ความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อวิชาชีพ และการกำกับดูแลกันเองด้านจริยธรรมขององค์กรวิชาชีพสื่อ

ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนขาดความรู้ ความเข้าใจในสถานะ บทบาทหน้าที่ ขอบเขตการใช้เสรีภาพของสื่อมวลชนตามกฎหมาย ส่งผลให้สื่อมวลชนใช้เสรีภาพที่ละเมิดมาตรฐานจริยธรรมวิชาชีพ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาการกำกับดูแลกันเองภายใต้ความสมัครใจ เนื่องจากไม่ใช่สภาวิชาชีพหรือคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพที่ได้รับอำนาจตามกฎหมาย

๑.๒.๓ การกำกับดูแลสื่อโดยองค์ของรัฐที่เป็นอิสระ

เนื่องจาก คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ มีปัญหาด้านธรรมาภิบาลขององค์กร ด้านการเปิดเผยข้อมูล การกำหนดนโยบาย การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ การใช้งบประมาณที่ขาดความโปร่งใส และการรับผิดชอบต่อสังคมที่ตีพ้อ ตลอดจนไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการผลักดันให้เกิดโทรทัศน์ดิจิทัลชุมชน การกำหนดแนวทางให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงกองทุนวิจัยและพัฒนา การนิยามแบ่งประเภทวิทยุชุมชนภาคประชาชน กับวิทยุท้องถิ่นธุรกิจให้ชัดเจน

๑.๒.๔ การทำทนายจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีการสื่อสาร

ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วเกิดภาวะสื่อหลอมรวมซึ่งเป็นการหลอมรวมบริการ (Service Convergence) ระหว่างบริการสื่อสารโทรคมนาคม บริการอินเทอร์เน็ตและบริการแพร่ภาพกระจายเสียง รวมถึงการหลอมรวมระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค (Publisher User or Producer – Consumer Convergence) โดยผู้ใช้หรือผู้บริโภคมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ผลิตได้ผ่านอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้เทคโนโลยีใหม่ยังเอื้อให้เกิดสื่อที่ผู้ใช้เป็นผู้ผลิตและสร้างสรรค์ขึ้นเอง (Use – Generated – Content) และเผยแพร่ต่อสาธารณะผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ ซึ่งผู้ใช้สื่ออาจยังขาดความรู้เท่าทันสื่อ ขาดความรู้และความเข้าใจในการใช้สิทธิเสรีภาพ การสื่อสารบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคม หรือขาดมาตรฐานจริยธรรมในการใช้สื่อออนไลน์

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สร้างความท้าทายในการกำกับดูแลสื่อมวลชน เนื่องจากผู้ประกอบการสื่อสารมวลชนและสารสนเทศ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อ และผู้ใช้สื่อปรับตัวเข้าสู่สังคมดิจิทัลสมัยใหม่ คนในสังคมผลิตและบริโภคข้อมูลข่าวสารในปริมาณมหาศาลทำให้การกำกับดูแลสื่อมวลชนในรูปแบบเดิมครอบคลุมไม่ถึง ดังนั้น หลายประเทศเห็นว่าการกำกับดูแลด้วยรูปแบบรวมศูนย์ใช้อำนาจสั่งการเป็นภาระหนักเกินไปต้องงบบประมาณ ขาดแคลนเจ้าหน้าที่และไม่ได้ผล จึงได้พยายามปฏิรูปแนวทางการกำกับดูแลสื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเทคโนโลยี และการใช้สื่อต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

๑.๒.๕ สวัสดิภาพและสวัสดิการของผู้ปฏิบัติวิชาชีพสื่อ

ผู้ปฏิบัติวิชาชีพโดยตรงยังไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร ส่งผลให้ระบบสื่อมวลชนไม่เข้มแข็งและพึ่งพาตัวเองไม่ได้ เสี่ยงต่อการถูกแทรกแซงจากอำนาจรัฐและทุน รวมถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพและล่าช้า กรณีสื่อมวลชนถูกละเมิดและคุกคาม

๑.๒.๖ การขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนในการกำกับดูแลสื่อ

ภาคประชาชนยังไม่สามารถมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลและตรวจสอบสื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหาระหว่างสื่อกับภาคประชาชนเสมอ ทั้งจากการถูกละเมิดโดยสื่อ การขาดช่องทางในการร่วมกำหนดทิศทางของข่าวสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต และการขาดความรู้เท่าทันสื่อ

๒. วิธีการปฏิรูป

คณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน ได้วิเคราะห์ปัญหา ด้านสื่อสารมวลชน โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่สมควรปฏิรูป ๓ ด้าน โดยมีประเด็นการปฏิรูปและแนวทางการดำเนินการในแต่ละด้าน ดังนี้

๒.๑ ด้านสื่อออนไลน์

ปัจจุบันสื่อออนไลน์ (Social Media) เป็นสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารไปถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านสื่อออนไลน์ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย แต่หากใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง จะเป็นปัญหาได้ ดังนั้น ต้องมีการปฏิรูปด้านนี้เป็นวาระเร่งด่วน เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสังคมการเมือง เศรษฐกิจ และสถาบันหลักของประเทศ โดยมีประเด็นการปฏิรูปและแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๒.๑.๑ ประเด็นการปฏิรูป

(๑) กฎหมายที่กำกับดูแลต้องมีการแก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้สอดคล้องทันกับการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี อาทิ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ รวมถึง กฎ ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

(๒) กลไกการกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่

(๒.๑) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ทก.)

(๒.๑.๑) ไม่มีศูนย์กลางประสานความร่วมมือของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไม่ทราบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพียงใด และอย่างไร

(๒.๑.๒) ไม่มีฐานข้อมูลกลางคดีบนสื่อออนไลน์อย่างชัดเจน ทำให้ไม่สามารถกำหนดนโยบาย แนวทางปฏิบัติและประเมินสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง

(๒.๑.๓) ขาดการเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้มีขีดความสามารถไม่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของเทคโนโลยีสื่อออนไลน์ได้

(๒.๑.๔) ขาดการกำหนดโครงสร้างหน่วยงาน เพื่อให้สามารถรองรับภารกิจ เฉพาะ เพื่อให้สามารถดูแล พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และการส่งเสริมความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

(๒.๑.๕) จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีไม่เพียงพอที่จะรองรับคดี หรือเข้าร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจที่รับผิดชอบทุกพื้นที่

(๒.๑.๖) ขาดการบริหารจัดการพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ใช้อำนาจในสังกัดหน่วยงานอื่น ๆ ทำให้เกิดปัญหาช่องว่างในการควบคุมดูแล บริหารจัดการ และไม่สามารถจัดสรรงบประมาณสนับสนุน การดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้ช่วยงานหรือคดีได้

(๒.๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดทางอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.))

(๒.๒.๑) ขาดหน่วยงานย่อยที่จะทำหน้าที่เฝ้าระวังการสถานการณ์ใช้งานสื่อออนไลน์เป็นการโดยเฉพาะ ซึ่งหน่วยงานนี้จะทำหน้าที่ในการเฝ้าระวังสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทางสื่อออนไลน์ ทั้งในปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสถาบันหลักของประเทศ เมื่อตรวจพบหรือได้ข้อมูล จะทำหน้าที่ในการประสานแจ้งให้หน่วยที่มีหน้าที่รับผิดชอบไปดำเนินการต่อไป

(๒.๒.๒) บก.ปอท. มีโครงสร้างไม่เหมาะสมและกำลังพลไม่เพียงพอที่จะรองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

(๒.๒.๓) ขาดอุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัย อุปกรณ์ที่ใช้ในการสืบสวน

(๒.๒.๔) ขาดการพัฒนาศักยภาพกำลังพลในด้านการสืบสวน สอบสวนการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

(๒.๓) คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

กสทช. เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจในการออกใบอนุญาต การกำกับดูแลการใช้งานโทรคมนาคม ซึ่ง กสทช. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานใช้อำนาจทางปกครองในการกำกับดูแลปัญหาการใช้สื่อออนไลน์ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ

(๒.๔) ไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานหรือองค์กรที่มาจากภาคประชาชน ที่ทำหน้าที่ในการกำกับสื่อออนไลน์

(๓) การปฏิรูปด้านกิจกรรมทางบวก ในเชิงสร้างสรรค์

(๓.๑) ขาดการปลูกฝังการใช้งานอย่างมีจริยธรรมและสอดคล้องวัฒนธรรมไทย

(๓.๒) ขาดการให้ความรู้ ความเข้าใจในการใช้งานสื่อออนไลน์ ในขอบเขตของกฎหมาย

(๓.๓) ขาดการสร้างจิตสำนึกและความรู้ที่รับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

(๓.๔) ขาดการส่งเสริมให้ใช้สื่อออนไลน์ในด้านพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ

(๔) การปฏิรูปด้านช่องทางการประสานงานกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) ที่อยู่ในประเทศ และต่างประเทศ โดยมีการเปรียบเทียบการแก้ไขปัญหาที่ต่างประเทศ

(๔.๑) ปัญหาสื่อออนไลน์ที่มีผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) ที่อยู่ในประเทศ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) ขาดความร่วมมือในการตรวจสอบข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปอย่างรวดเร็วกับพนักงานเจ้าหน้าที่ และขาดการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ ในการให้ร่วมมือกับภาครัฐอย่างชัดเจน เพื่อแก้ไขปัญหาสื่อออนไลน์ และผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) มีข้อจำกัดทางธุรกิจและกฎหมายในการดำเนินการแก้ไขปัญหา

(๔.๒) ปัญหาขาดความร่วมมือจากผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ที่อยู่ต่างประเทศ

เจ้าของสื่อออนไลน์ที่อยู่ต่างประเทศ เช่น YouTube Facebook เป็นต้น ไม่ให้ข้อมูลการจดทะเบียนผู้ใช้งาน และไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ IP Address เพื่อยืนยันตัวผู้กระทำผิดในประเทศไทย

๒.๑.๒ แนวทางการดำเนินการ

(๑) การปฏิรูปด้านกฎหมายที่ใช้กำกับดูแล

(๑.๑) แก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

พ.ศ. ๒๕๕๐

(๑.๒) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.

(๒) การปฏิรูปด้านกลไกในการกำกับดูแล

(๒.๑) จัดให้มีกลไกกำกับดูแล ทั้งด้านนโยบายและการบังคับใช้กฎหมาย โดยพิจารณารูปแบบโครงสร้างอัตรากำลัง และอื่น ๆ ให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

(๒.๒) การเปิดโอกาสภาคประชาชน องค์กรผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต องค์กรใช้สื่อออนไลน์ มีส่วนร่วมในการกำกับดูแลกันเอง เพื่อแก้ปัญหาการใช้สื่อออนไลน์

(๒.๓) การเปิดโอกาสภาคประชาชน องค์กรผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต องค์กรใช้สื่อออนไลน์ มีส่วนร่วมในการกำกับดูแลกันเอง เพื่อแก้ปัญหาการใช้สื่อออนไลน์

(๓) การปฏิรูปด้านกิจกรรมทางบวก ในเชิงสร้างสรรค์

(๓.๑) ใช้มาตรการด้านการป้องกันและส่งเสริมให้มีการใช้งานอย่างมีคุณภาพ และมีจริยธรรม

(๓.๒) สร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการใช้งานอย่างสร้างสรรค์ที่ยั่งยืนและเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย โดยปรับโครงสร้างหรือเพิ่มภารกิจให้หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องด้านสังคมและวัฒนธรรมไทย ให้เข้ามามีบทบาทการขับเคลื่อนให้เกิดรูปธรรมยิ่งขึ้น มีการจัดกิจกรรม สัมมนา หรือนิทรรศการมากยิ่งขึ้น ให้ความรู้ความเข้าใจการใช้งานสื่อออนไลน์ ไม่ให้เกิดการกระทำผิดตามกฎหมาย และสร้างจิตสำนึกต่อสังคมโดยรวม รวมทั้งการให้รางวัลการใช้งานสื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างตัวอย่างที่ดีในการใช้งาน

(๔) การปฏิรูปด้านช่องทางประสานงานกับสื่อออนไลน์ที่อยู่ต่างประเทศ โดยการประสานงานกับสื่อออนไลน์ที่อยู่ต่างประเทศ

๒.๒ ด้านวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และด้านโทรคมนาคม

เป็นที่ชัดเจนอยู่แล้วว่า การเปลี่ยนแปลงครั้งล่าสุดของเทคโนโลยีการสื่อสาร ที่เข้าสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้เกิดการหลอมรวมสื่อทุกประเภทเข้าด้วยกัน ประชาชนสามารถเข้าถึงและบริโภคสื่อได้อย่างหลากหลายและรวดเร็ว การกำกับดูแลการประกอบกิจการสื่อสารมวลชนและสารสนเทศที่เหมาะสมกับประเทศจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องมุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดประโยชน์ต่อภาครัฐ และประชาชน ผู้บริโภคสื่อ โดยด้านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และโทรคมนาคม มีประเด็นการปฏิรูป และแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๒.๒.๑ ประเด็นการปฏิรูป

(๑) องค์กรกำกับดูแลในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม มีโครงสร้างการบริหารงานที่ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

ประเด็นขับเคลื่อน	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	การมีส่วนร่วมและหน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๖. การดำเนินงานในกิจการดาวเทียมของประเทศไทย</p>	<p>๑. ศึกษา ทบทวน รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ปัญหา การดำเนินงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกระบวนการ การดำเนินงานของหน่วยงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. ระบุปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานในกิจการดาวเทียมของประเทศไทย</p> <p>๓. จัดทำกฎหมายที่จะนำมาบังคับใช้ในการดำเนินงานในกิจการดาวเทียม</p>	<p>๑. รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานในกิจการดาวเทียมของประเทศไทย</p> <p>๒. จัดทำ (ร่าง) พ.ร.บ. หรือประกาศที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานในกิจการดาวเทียม</p> <p>๓. จัดรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) พ.ร.บ. หรือประกาศที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานในกิจการดาวเทียม</p> <p>๔. ปรับปรุง (ร่าง) พ.ร.บ. หรือประกาศที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานในกิจการดาวเทียม</p> <p>๕. เสนอ สปท. เพื่อนำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ระยะที่ ๑ : ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูลปัญหาการดำเนินงานในกิจการดาวเทียมไทยในปัจจุบัน และจัดทำข้อเสนอแนะพร้อมแนวทางการปฏิรูป เพื่อเสนอคณะกรรมการฯ ภายในระยะเวลา ๒ เดือน (๔ ธ.ค. ๒๕๕๘ – ๔ ก.พ. ๒๕๕๙)</p> <p>ระยะที่ ๒ : จัดทำร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ระยะเวลา ๒ เดือน (๕ ก.พ. – ๕ เม.ย. ๒๕๕๙)</p> <p>ระยะที่ ๓ : ดำเนินการตามกระบวนการการจัดทำร่างกฎหมาย รับฟังความคิดเห็น และปรับปรุงร่างกฎหมาย ระยะเวลา ๒ เดือน (๖ เม.ย. – ๖ มิ.ย. ๒๕๕๙)</p> <p>ระยะที่ ๔ : เสนอต่อ สปท.</p>	<p>สำนักงาน กสทช. และ/หรือ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ/หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ตัวแทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p> <p>๒. ตัวแทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ</p> <p>๓. ตัวแทนสำนักกิจการอวกาศ</p> <p>๔. ตัวแทนจากหน่วยราชการและหน่วยงานเอกชนอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการสื่อสารมวลชน สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
(ด้านสื่อสิ่งพิมพ์)

ประเด็นขับเคลื่อน	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	การมีส่วนร่วมและหน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑. พระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐	๑. ทบทวนความสภาพปัญหาในปัจจุบัน ๒. วิธีการแก้ไขและสิ่งที่ควรจะเป็นไปในอนาคต ๓. แก้ไข ปรับปรุงพระราชบัญญัติ ๔. ควรมีความครอบคลุมไปยังสื่อออนไลน์ของหนังสือพิมพ์ด้วย	๑. จัดสัมมนาเพื่อทบทวนสภาพปัญหาปัจจุบันและสิ่งที่จำเป็นต้องแก้ไข ๔ ภูมิภาค ๒. จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑) ๓. จัดรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) พระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑) ๔ ภูมิภาค ๔. ปรับปรุง (ร่าง) พระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑) ให้สอดคล้องกับการรับฟังความคิดเห็น ๕. เสนอ สปท. เพื่อนำเสนอในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป	ระยะที่ ๑ (๔ เดือน ธ.ค. ๕๘ ถึง มี.ค. ๕๙)	งบประมาณ หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบตามกฎหมาย - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ - หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมาย	๑. สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ๒. สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ๓. สภาวิชาชีพหนังสือพิมพ์ภูมิภาคแห่งชาติ (สนภช.) ๔. สมาคมนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ๕. สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย ๖. ผู้ประกอบวิชาชีพนักข่าวนักหนังสือพิมพ์ ๗. สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ๘. พนักงานเจ้าหน้าที่จากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ๙. กระทรวงวัฒนธรรม ๑๐. สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพส่งเสริมจริยธรรมและ	๑. ทบทวนเนื้อหาของร่างของ สปช. ว่าเป็นไปตามเจตนารมณ์หรือไม่	๑. จัดสัมมนาเพื่อทบทวนเนื้อหาของ (ร่าง) พระราชบัญญัติ คุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรม	ระยะที่ ๒ (๖ เดือน เม.ย. ถึง ก.ย. ๕๙)	งบประมาณ หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบตามกฎหมาย	๑. สภาผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนต่างทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ๒. สมาคมที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์

ประเด็นขับเคลื่อน	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	การมีส่วนร่วมและหน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>มาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน พ.ศ.</p>	<p>๒. ควรนำมาใช้กับการกำกับดูแลสื่อหลอมรวม</p> <p>๓. ควรแยกร่างพระราชบัญญัติการกำกับดูแลออกไปตามชนิดของสื่อในแต่ละประเภทหรือไม่</p> <p>๔. สามารถนำมาใช้บังคับในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่</p> <p>๕. ควรแยกร่างพระราชบัญญัติออกเป็น ๒ ฉบับ คือ</p> <p>๑. การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ๒. ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน (ส่งเสริมการรวมกลุ่มและการกำกับดูแลตนเอง)</p> <p>๖. ควรมีการทบทวนบทบาทหน้าที่การส่งเสริมการรวมกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการประกอบกิจการฯ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในมาตรา ๓๙ และ ๔๐</p>	<p>๒. และมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชนและสภาพบังคับของกฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจ้างงานในวิชาชีพสื่อมวลชน ๔ ภูมิภาค</p> <p>๓. ปรับปรุง (ร่าง) พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชนให้สอดคล้องกับปัญหาและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติหรือจัดทำ (ร่าง) แยกเป็น ๒ ฉบับ</p> <p>๔. จัดรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) คุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชนที่ปรับปรุงแล้ว ๔ ภูมิภาค</p> <p>๕. ปรับปรุง (ร่าง) พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน ให้สอดคล้องกับการรับฟังความคิดเห็น</p> <p>๖. เสนอ สปท. เพื่อนำเสนอในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป</p>		<p>กฎหมาย</p> <p>- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>- หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมาย</p>	<p>๓. สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย</p> <p>๔. ผู้ประกอบกิจการหรือธุรกิจสื่อมวลชนและสื่อออนไลน์</p> <p>๕. นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน</p> <p>๖. ตัวแทน กสทช.</p> <p>๗. ตัวแทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๘. ตัวแทนคณะกรรมการกฤษฎีกา</p> <p>๙. ตัวแทนสำนักงานอัยการสูงสุด</p> <p>๑๐. ตัวแทนจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง</p>

ประเด็นขับเคลื่อน	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	การมีส่วนร่วมและหน่วยงานที่รับผิดชอบ
<p>๓. การส่งเสริมให้สื่อ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ในทางสร้างสรรค์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเข้มแข็ง น่าเชื่อถือ และใช้เสรีภาพ อย่างมีขอบเขตไม่ละเมิดสิทธิ ของผู้อื่น</p>	<p>๑. การส่งเสริมให้ทุกองค์กร สื่อมีการจัดทำมาตรฐาน จริยธรรม กระบวนการ กำกับดูแลและสภาพ บังคับด้านจริยธรรมที่มี ประสิทธิภาพ</p> <p>๒. การสนับสนุนให้ ประชาชนเข้าถึงช่องทาง การร้องเรียนกรณีมีการ ละเมิดจริยธรรมหรือฝ่า ฝืนกฎหมาย</p> <p>๓. สนับสนุนให้ภาค ประชาชนมีความรู้ เท่าทันสื่อ</p> <p>๔. การสนับสนุนให้ สื่อมวลชนทุกแขนงได้รับ การฝึกอบรม และพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม</p>	<p>๑. การจัดสัมมนาและฝึกอบรมการ จัดทำมาตรฐานจริยธรรม และการสร้างกระบวนการ กลไก และสภาพบังคับที่มีประสิทธิภาพ ให้แก่องค์กรสื่อมวลชนทุกแขนง</p> <p>๒. รมรณรงค์ให้องค์กรสื่อทุกแขนงจัดทำ มาตรฐานจริยธรรมและสร้างกลไก และกระบวนการรับเรื่องร้องเรียน อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. จัดทำทำเนียบช่องทาง การรับเรื่องร้องเรียน ของสื่อมวลชนทุกแขนงและ เผยแพร่ให้สาธารณะชนทราบ</p> <p>๔. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และ เผยแพร่ความรู้ในการรู้เท่าทันสื่อ สร้างทัศนคติและกระแสสังคม ในประเด็น “งดรับสื่อร้าย ขยายสื่อดี”</p> <p>๕. ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อการ กำกับดูแลกันเองในประเภทและ ระดับต่าง ๆ</p> <p>๖. จัดสัมมนาและฝึกอบรมให้ความรู้ ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ สื่อมวลชนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๗. จัดกิจกรรมประเมินผลและมอบ รางวัลสื่อที่มีการจัดทำมาตรฐาน</p>	<p>ระยะที่ ๓ (๑๒ เดือน ก.พ. ๕๙ ถึง ก.พ. ๖๐)</p>	<p>๑.สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ สำนักงานเลขาธิการ สภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ ๒.หน่วยงานที่มี งบประมาณสัมพันธ เพื่อเสริมสร้างความ เข้าใจอันดีระหว่าง รัฐและประชาชน ของส่วนราชการใน กระทรวงต่างๆ</p> <p>๓.เครือข่าย กิจกรรมเพื่อสังคม (CSR) บริษัทเอกชน</p> <p>๔.เครือข่าย ต่อต้านการทุจริต</p>	<p>๑. สภา สมาคม ผู้ประกอบวิชาชีพ สื่อมวลชนต่างทั้งส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค</p> <p>๒. สมาคมที่เกี่ยวข้องกับสื่อออนไลน์</p> <p>๓. สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย</p> <p>๔. ผู้ประกอบกิจการหรือธุรกิจ สื่อมวลชนและสื่อออนไลน์</p> <p>๕. นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน</p> <p>๖. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน</p> <p>๗. สำนักงาน ปปช.</p> <p>๘. ตัวแทน กสทช.</p> <p>๙. ตัวแทนกระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศ</p> <p>๑๐. ตัวแทนคณะกรรมการกฤษฎีกา</p> <p>๑๑. ตัวแทนสำนักงานอัยการสูงสุด</p> <p>๑๒. ตัวแทนจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมประชาสัมพันธ์</p>

ประเด็นข้อเคลื่อน	แผนการปฏิรูป	วิธีการปฏิรูป	กำหนดเวลาการปฏิรูป	แหล่งที่มาของงบประมาณ	การมีส่วนร่วมและหน่วยงานที่รับผิดชอบ
		<p>จริยธรรม และมีระบบกลไกที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๘. จัดทำกระบวนการเผยแพร่แนวคิดบทบาทหน้าที่สื่อในการเป็น “โรงเรียนของสังคม” เพื่อปลูกพลังประชาชนในการเป็นผู้นำความเปลี่ยนแปลงด้วยตนเอง ทำให้ประชาชนฟังมาก อ่านมาก ดูมาก คิดมาก วิเคราะห์มาก และตั้งคำถามให้มาก รวมถึงมีความสามารถในการถ่ายทอด</p> <p>๙. จัดสร้างเครือข่าย “สื่อที่ดี เพื่อเปลี่ยนแปลงประเทศ”</p>			

ข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการฯ มีความเห็นว่า ปัจจุบันการสื่อสารก้าวเข้าสู่ยุคหลอมรวมสื่อ ดังนั้น การพิจารณาในทุกประเด็นการขับเคลื่อนที่เสนอควรมีความเชื่อมโยงในการกำกับดูแลสื่อทุกประเภทเข้าไว้ด้วยกัน